

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 162/2015
24.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. В.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.Ђ., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 1249/11 од 10.09.2014. године и Кв. 1861/14 од 17.12.2014. године, у седници већа одржаној 24.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 1249/11 од 10.09.2014. године и Кв. 1861/14 од 17.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1249/11 од 10.09.2014. године, окр. В.С. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 динара, а обавезан да оштећеном А.Р. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 177.750,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Наведена пресуда укинута је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3420/13 од 11.03.2014. године и то у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Нишу К 1249/11 од 10.09.2014. године, окр. В.С. обавезан је да оштећеном А.Р. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 153.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца Основни суд у Нишу је решењем Кв 1861/14 од 17.12.2014. године жалбе изјављене против првостепеног решења одбио као неосноване.

Против наведених решења о трошковима кривичног поступка бранилац окривљеног адв. С.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 8. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и укине наведена решења.

Након што је примерек захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним решењима окривљени обавезан да оштећеном на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 153.000,00 динара и то за 12 главних претреса износ од по 12.750,00 динара иако оштећени није имао пуномоћника на свих 12 рочишта већ само на четири. Тиме је према захтеву учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 8. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 8. ЗКП.

На исту повреду закона одбрана је указивала у жалби изјављеној против првостепеног решења а веће из члана 21. став 4. ЗКП одлучујући о поднетим жалбама нашло је да су ти жалбени наводи неосновани, о чему је у другостепеном решењу на трећој страни дао разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**